

Co bylo kdysi, už není. A tečka.
Jak na poli obilí zimu nepřečká.
Sekáči paměti už stojí v řadě
ostří - kámen - ostří - melodie hraje.
Orchestr nebeský, fraky z peří ptáků.
Padají vzpomínky vlčích máků.
Tak se to děje. Bylo, bude, není.
Čas, mula, co táhne, zapomnění.

Horama, polema žene ho smečka.
Andělů, Satanů, Božího béčka.
Jurodivý průvod šílí a tříská,
mně se pak za tím vším, co bylo, stýská.

Co nevzala voda, to přikryla zem.
Marné je hledati Golemův šém.
Snad synek náhoda pomůže mi,
najít to hezké, to, co už není.
Snad mi to zas jednou připomene,
až s tebou lehnu si do jetele.